

UZDRAVENÍ PETROVY TCHYNĚ

Kázání ze soboty 26.1.2019 – br. Michal Balcar

Mé dnešní kázání je další z řady nepravidelných kázání o biblických ženách. A je překvapující (i když asi ne tak moc), že je to již několikátá, u níž neznáme její jméno. Hlavní hrdinkou mého kázání je tchyně apoštola Petra.

Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala. (Marek 1,30-31)

Jak se to Ježíš dozvěděl?

Příběh o jejím uzdravení zaznamenávají všichni synoptičtí evangelisté (Matouš, Marek, Lukáš). Žádný ji nevěnuje více než dva verše, ale přesto se jednotlivá podání liší. A liší se v tom stejném – v popisu toho, jak se Ježíš dozvěděl o nemoci Petrovy tchyně. Matouš říká, že ji uviděl, Marek, že mu o ní pověděli a Lukáš má za to, že ho o ni prosili. Tyto rozdíly, mám za to, ukazují plasticky tři způsoby, jak se Ježíš dovídá i o našem trápení – vidí ho sám, mi mu to řekne nebo ho prosíme. Všechny tři způsoby jsou pravdivé a legitimní.

Co to znamená pro nás?

Minulé své kázání jsem věnoval strachu – a odvaze. A strach ze ztráty blízkého člověka je jedním z nejhorších a nejvíce ochromujících. Mnohokrát jsem slyšel (a vlastně se s ní ztotožňuji) větu, o tom, že se člověk nebojí své smrti, ale smrti svého blízkého. A vybral jsem tento příběh také proto, že jeho poselství je jasné – Ježíš o tomto našem strachu ví a vstupuje do něj.

Mají se uzdravovat i tchyně?

Uzdravení blízkého člověka? Jistě. Ale tchyně? Ne nadarmo je tento příběh terčem různých teologických vtípů. Třeba: *Víte proč Petr zapřel Ježíše? Protože mu uzdravil tchyni.* Proto jsem nazval toto kázání: Uzdravení maminky manželky apoštola Petra. Protože jí Petr musel mít rád. A protože mu byla blízká. Protože to byla babička jeho dětí. A protože ji ve svém životě potřeboval. Tak jako i my potřebujeme své maminky a maminky našich partnerů a babičky našich dětí.

Rút a Noemi

Nejslavnější biblická tchyně je bezpochyby Rút. Já jsem její příběh vždycky (poněkud krátkozrace) vnímal jako poněkud melodramatickou novelu bez teologické hloubky. Můj pohled se změnil díky projektu Basement Bible, který stále probíhá každou středu od 19:00. Společně čteme a povídáme si o jednotlivých biblických knihách a každý večer věnujeme jedné. A tam jsem pochopil, že příběh o vztahu, který přežil i úmrtí toho, který obě ženy

spojoval (Oběda) má svoji hloubku a sílu.

Ježíš zná náš strach o blízké

Budme rozhodní a odvážní i tváří v tvář strachu ze ztráty našich bližních. Ježíš o něm ví a vstupuje do něj. Ježíš přichází za našimi blízkými, ať už se jedná o maminky, tatínky, babičky, dědečky, tchány, tchyně, sourozence, děti nebo vnoučata. Ví o nich a uzdravuje jako uzdravoval tehdy. Nemoc, o kterou šlo, se v Bibli nazývá horečka. A my dnes s horečkou většinou nepotřebujeme Boží pomoc. Máme přece paralen a brufen a když ani ty nefungují, tak máme antibiotika. Možná dnes potřebujeme spíš uzdravit vztahy se svými blízkými. Potřebujeme Ježíšovo uzdravení pro tělo, ale i pro duši a ducha. A on nám dá uzdravení, které potřebujeme.

